

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A millenium és Zombor városa.

Zombor, 1896. április 20.

Lapunk folyó évi 29. számában egyik munkatársunk foglalkozott már e helyen azzal a kérdéssel, hogy miképpen kellene városunkban megünnepelni a milleniumot. Munkatársunk csak arról beszélt, hogy a polgárság által rendezendő ünnepek mi módon tétessenek minél fényesebbé, impozánsabbá. Hogy a polgárság körében megindított mozgalom mennyire haladt, hogy lesz-e méltó, nagyszabású ünnepély, arról ez alkalommal még korai beszélni; reméljük a legjobbat.

Ez alkalommal azzal kívánunk foglalkozni, hogy a hivatalos Zombor városa micsoda marandó alkotásokat, esetleg emlékeket óhajt létesíteni? A dolgot igen fontosnak tartjuk s azért elmondandó észrevételeinket melegen ajánljuk a honlaputáni rendkívüli közgyűlés szíves figyelmébe.

Zombor város törvényhatósági bizottsága annak idején egy bizottságot küldött ki a végett, hogy tegyen javaslatot az iránt, vajjon Zomborban a millenium miképpen ünnepeltessék meg. Ez a bizottság elkészült a javaslatával, a melynek tárgyalása a honlaputáni közgyűlés programjának első pontjával van felvéve. Egy ízben már közöltük, ide iktatjuk ismételt, hogy mit javasol a millenium megörökítésére nézve a kiküldött bizottság. A javaslat a következőket proponálja:

1. A május 12-én tartandó ünnepi közgyűlésre a város összes hatóságai és testületei meghívassanak; ezen az ülésen egyedül a millenium jelentősége felől legyen szó. Ünnepi beszédet Schlagetter Gyula polgármester mond.

2. Kivánatos, hogy valami marandó emlék is létesíttessék, pl. festessék le a királyi pár arcképe a közgyűlési terem részére.

3. Tétessenek lépések az iránt, hogy a városi kórház közkórházzá legyen.

4. Hogy a diákok milleniumi tornaversenyére a zombori két középiskola szegényebb tanulói is fölrándulhassanak, a város adjon e célra 400 forintot.

5. A vármegyeháza előtti elkerített gyöpös terület fásíttassék be, alakíttassék át u. n. gyermekkertté; a volt lóvásár területe pedig parkká alakíttassék.

A város gazdasági és pénzügyi bizottsága a napokban tartott ülésén ezt a prozopozíciót egész terjedelmében magáévé tette. Valószínű, hogy az állandó választmány is magáévé teszi s akkor nincs más hátra, mint hogy a holnaputáni közgyűlés is megszavazza.

Tisztelettel kérjük a város atyáit, hogy jól gondolják meg a dolgot, mielőtt magukévé teszik azt a javaslatot. Elismeréssel hajolunk ugyan meg a kiküldött millenárius bizottság működése és a javaslatának meghozatalánál tanúsított intenciói előtt, de kénytelenek vagyunk városatyáink figyelmébe ajánlani a bizottság és a javaslat szűkebb körét. A célszerű és okos gazdálkodásnak kétségtelenül egyik főelve a spórolás; de az is kétségtelen, hogy örökös spórolás mellett nagyon nehéz a mai modern kor rohamos haladásával lépést tartani. A javaslatból világosan kitetszik, hogy a bizottságnak egyik főintenciója az volt, hogy minél kevesebb pénzt adjunk ki. A mi véleményünk ezzel szemben az, ha méltán akarjuk megünnepelni és megörökíteni a milleniumot, akkor nem szabad visszariadnunk a pénzáldozatoktól, ha azok nagyobb mérvűek lennének is.

Öfelségeik arcképeinek lefestése bizonyára közörmöt kelt városunk minden polgáránál. A kórháznak közkórházzá való alakítása s a diákok segélyezése ellen mi kifogás sem merülhet fel. És ezeken kívül a megyeház előtti teret és a régi lóvásárteret akarjuk parkirozni.

Nem szölvá öfelségeik arcképeinek lefestéséről, a melylyel a város régi, tartozó kötelességet ró le, a javaslat többi pontjaira nézve az a megjegyzésünk, hogy bizony Zombor városa a legutolsók között marad s bizony még a községek is többet tesznek, mint mi. Hiszen marandó, monumentális emléket nem is létesítünk ezen program szerint. Nem tekinthetjük annak a parkirozást sem; majd megmondjuk mindjárt, hogy miért.

Ha egy város, ugy bizonyára Zombor városa létesíthet a millenium alkalmával marandó alkotásokat; mert a hol sok a régi, ott sok újat lehet teremteni. Nálunk pedig minden régi, ósdi. A többi városok fejlődnek, haladnak, mi pedig maradunk. Nézzük csak végig városunk képét. A városháza ósdi, rozoga. Nem férne erre reá egy kis tatarozás, újjáalakítás? Ezen újjáalakítással egyidejűleg végre valahára meglehetne oldani a járásbírószék elhelyezésének kérdését is. Ott van a kövezési ügy. Máshol aszfalton járnak, nálunk a főbb utcákat most kezdik kockakövezni, egyéb helyütt rossz a kövezet, a mellékutakban pedig nyakig járunk a sárban. A villamos világítás kérdése évek óta vajudik. Radikálisan kellene már ezt az ügyet is kézbe venni és megoldani. Régen tervezték, hogy a vasut melletti parkban egy kioszkot állítanak fel. A millenium emlékére mért nem valósítják hát meg a tervet?

De fölösleges itt részletezni mindazt, a mit tenni lehetne és kellene. Látjuk, tudjuk mindnyáján.

A fentiekben kívül hagyom sok olyan dolog van, a melyet megvitatni lehetne. Még csak egyet akarunk említeni!

Nem volna a millenium alkalmával leghe-lyesebb a csatornázás kérdését megoldani? Parkirozni akarunk, a mikor bűzös árkok vonulnak végig a város közepén. Addig, a mig az árkokat be nem földjük, a parkirozásnak vajmi kevés értelme van. A virágok kellemes illatát elnyomja az árkok túrhetetlen bűze. Azt mondják előbb nivellirozni kell, csak azután lehet csatornázni. Nos hát, tessék nivellirozni s ha ez meg van, csatornázni!

Ezen és hasonló alkotások létesítésétől mi tarthatja vissza a várost? Csak az az egy dolog, hogy azt mondják: „nincs pénz”. Ha arra várunk, hogy pénz legyen, hát akkor sohasem fogunk csinálni semmit, mert hiszen az évi kiadások fel- emésztik a jövedelmet. De ez a kifogás nem is állhat meg, mert ha a városnak nincs is pénze, de van a polgárságnak, a melynek, a midőn a város haladásáról és fejlődéséről van szó, áldozat- késznek kell lennie.

A megoldás tehát igen egyszerű. Tudomásunk szerint a városi pótladó 40%. Ki kell tehát még vetni 5%-ot, avagy valamely hosszú lejáratu kölcsönt felvenni.

Ez a megoldás kissé radikálisnak látszik s bizonyára nem tetszik a konzervatív szellemű polgároknak. De ha kivetkőzünk a konzervatív szellemből, ha a megoldást elfogadjuk, ugy egy- pár év múlva örülni fogunk városunk haladásán és fejlődésén. De különben megnyugtató ki-

A „BÁCSKA” tárcája.

Mit mondják rá? . . .

— Chamisso. —

Becsett a szemem, az ajkam az remeg,
Azt kívánod mégis, hogy szóljak teveled.

A szemed oly csodás, piros az ajkad,
A mit csak megkívánsz, szavad, parancsolat.

Őszbe vegyül hajam, a szívem színt megfagy,
Te ifjú és erős! pozsgás jó színben vagy.

Oly nagyon kívánod, hogy szóljak teveled,
Lásd, ha csak rád nézek, remegek, reszketek.

Szőllősi Jenő.

GYÁVA-E?

— Párbajhistória —
— Franciából. —

I.
Egyik Larocheault utcai szalonban vidám társaság ült együtt, köztük két nő, a többi mind férfi.
— Hogy-hogy, Lascour ur? kérdezé az ifjabbik hölgy a felindulástól reszkető hangon, azt az embert arcul ütötték volna?
— Valóban, kisasszony, alig pár napja annak, hogy ez a jelenet az ermenovillei pavillonban lejátszódott.
— És az nem vágta vissza?
— Nem.
— Nem is hívatta ki?
— Epen nem.
— Mily gyávaság? Hogy hívják hát azt az embert, hadd vessük meg, ha véletlenül találkoznunk vele!

— Nem említették nevét, mert tudja, a leginti-
mebb baráti körben esett meg. . . De miért is akarja
kegyed mindenáron megvetni e fiatal embert, ki külön-
ben eltekintve gyávaságától, a legbecsületesebb ember
lehet?

— Gyűlölöm a gyáva férfiakat!
— Gyáva; mindig csak ezzel áll elő! A bátorság
az idegek dolga és tehet e valaki arról, ha inába szorul
a bátorsága?

— Mégis csak amondó vagyok, erősködék Mariska,
hogy a kinek nincs bátorsága, annál becsteltebb dolgában
sem állunk valami fényesen.

A terem egyik szögletében ülő fiatal ember élénk
figyelemmel kísérté az előbbiek társalgását; e kemény
szavak hallatára kiesett kezéből az album, melyben
lapozgatott.

Mariska a zaj hallatára birtelen hátra fordult s
kedves nyájassággal szólt oda a fiatal emberhez:

— Kedves Savigny, miért nem ül közelebb? Vagy
nincs velem egy véleményem?

Az egyikük előtt sem volt titok, hogy Mariska
maholnap megtartja a kézfogót, ugy nézték őket, mint
a kik jegyben járnak s nem szóltak bele beszédjükbe,
hanem vitatták tovább az asztal mellett a témát!

— Jó magam — mond Mervillenné, Mariska anyja
— ha fiam volna, a kit a szóban forgó módon meg-
sértettek, térdre borulva könyörögnék előtte, hogy ne
verekedjék meg. Bánom is én, ha gyáva, törődöm is
azzal, csak éljen!

— Biz én sem verekednék meg, ha a kegyed fia
lennék, mondá Lascour, mert akkor huszezer lívrés évi
jövedelem volna. Nem bederitenék a világ szájára,
fényes lakást, lovakat tartanék, és nem követném el
azt az ostobaságot, hogy mindezt kockára tegyem.

— És ha valaki megsértené? kérdé élénken
Mariska.

— Ugy bókna tekinteném.

— És hogyba — arcul ütne őnt?

— Akkor . . . lehet, hogy visszatném, hanem pár-
bajozni akkor sem párbajoznám.

De a gyalázat!
— Miféle gyalázat?

— Hát önben egy makulányi önszeretett sincs?
— Nagyon is sok van. De önszeretettől nem
szokás párbajozni. Legfőleg a foglalkozásunkélliek te-
szik azt, hogy felkapják neveiket. Nem tartok velők,
féltem a börtömet.

— Így ha a férfiak önt sértegetnék, a hölgyek is
megvetnék.

— Vajjon? Hát ki tudja, hogy én gyáva vagyok?
Ezer ember közül talán tíz. És azt gondolja kegyed,
hogy ez a tíz ember megvetné boraimat, szivarjaimat,
megvetné pénzemet, ha a gyávaságomat meg is veti?
Csak ugy fogyasztja boromat, szivja szivarjaimat és
veszi igénybe pénzemet azután is. Hátam megett beszél-
het rólam ki mit akar, azzal keveset törődöm. Hanem
azért ha valaki most megsértene, menten megvereked-
ném vele.

Hogy-hogy?

— Nagyon egyszerűen. Lascour Alfréd nem élhet
meg, ha a világ nem tiszteli és nem szereti. Szegény
vagyok. Két kezem munkájával keresem kenyeremet.
Hirlapíró vagyok; lapom saját magam és íróársaim
érdekében és nevében helyt kell állanom minden sér-
téssel szemben. Epen a bátorság az, mely kényelmes
existenciát, jól terített asztalt, csinos lakást biztosít
számomra s módot nyújt egyéb szenvedélyek kielégi-
tésére is. Volna csak tollamnál egy dusabb, biztosabb és
állandó pénzforszárom, bizony mitse vetnék arra, hogy
gyávának nevezek. Még névjegyemre is rányomatnám,
hogy gyáva vagyok, s kötve hiszem, hogy azért keve-
sebbre becsüljenek.

— Csalódik, uram, ha ezt hiszi, szólt indulatosan
Mariska, aligha akad nő, ki kész volna felvenni egy
gyáva ember nevét! Nem szerethetnék egy férfit, ki
mellett folytonosan inzulálnának. Olyan embernek le-
gyek a neje, ki nem mer, nem tud lovagiasan meg-
védelmezni! Juj, még csak rágondolni is milyen bor-
zasztó!

— Csodálatos! szólt Mervillenné, Savigny eltávozott,
a nélkül, hogy köszönt volna.

II.

Másnap Savigny szomorú gondolataiba mélyen el-
merülve ül szobájában, midőn egyszerre előszobájából

jelentjük még azt is, hogy a mi városunk fin-
ciális viszonyai nem is olyan rosszak, a mi vá-
rosunk polgárságának pótdóval való megterhel-
tetése nem is olyan nagy foku, mint a hogy
gondoljuk. Például hozzuk fel Baja városát; ott
a városi pótdó meghaladja az 50%-ot. Azok
csak rosszabb viszonyok, mint a miénk. S mégis
mit tesz Baja városa? A millenium alkalmából
25,000 frt költséggel új elemi iskolát épít, a
jelenlegi elemi iskolát 6000 frt költséggel pol-
gári iskola céljainak átalakítja, a városi szék-
házat 40,000 frt költséggel átalakítja és be-
rendezi, a felső- és alsóvárosi elemi iskolát 6000
frt költséggel kibővíti, a róm. kath. templomot
6000 frt költséggel kibővíti és tataroztatja,
70,000 frt költséggel közművelődési házat épít
és mindezen épületeket emléktáblával látja el.

Vegyünk példát ettől a várostól, de vegyünk
példát egyes községektől. Lapunknak ugyszólván
minden számban hird adunk arról, hogy egyik-
másik község 8—10 ezer forinttal épít iskolát,
tanító-lakházat stb.

Igen tisztelt városatyák! Szives figyelmüket
felhívjuk a holnaputáni közgyűlés programjának
első pontjára! Hozzanak olyan határozatot, a mely
mélto a milleniumhoz, önmagukhoz és Zombor
városához!

Lapunk folyó évi 29. számában megemlékez-
tünk egy külön cikkben arról is, hogy igen he-
lyes dolog volna, ha a város a tisztviselőinek a
millenium alkalmából 2 hónapon át dupla fizetést
adna. Ebben a dologban eddig semmi sem történt.
Ugy a millenaris bizottság, mint a gazdasági és
pénzügyi bizottság napirendre tért a dolog fölött.
Ujra felemlítjük ezt az ügyet és szintén fig-
yelmebe ajánljuk a holnaputáni közgyűlésnek. Ez
a legkevésbé, a mivel a város a tisztviselőinek
ugyszólván tartozik. Megfelelő alapot nem is kell
rá keresni. Ugy tudjuk, hogy a múlt évi pénztá-
ri felesleg 12000 frt. Ebből az összegből minden
gondolkozás nélkül ki kellene a tisztviselőknél
a dupla fizetést utalványozni.

Ujdonságok.

A honvédség köréből. Báboly Lajos ezredes,
a szabaddai 6-ik honvéd gyalogezred parancsnoka —
mint értesülünk — nyugdíjaztatását kérte s már át is
adta az ezredparancsnokságot. Utóda Rutich József alez-
redes lesz, ki eddig Budapesten az 1-ső honvéd gyalog-
ezred 2-ik zászlóaljának parancsnoka volt.

Miniszteri kiküldött. Dr. Wlassics Gyula
vallás- és közoktatási miniszter az 1896. évi
rendes érettségi vizsgálatokhoz a görög keleti szerb
patriárka egyházi főhatósága alatt álló újvidéki főim-
náziumhoz Margalits Ede dr. budapesti egyetemi ny. rk.
tanárt küldötte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Szeghy
Lajos titeli kir. járásbírói aljegyzőt az újvidéki tör-
vényszékhez helyezte át.

Jutalmazás. Grosser Lajos béregi jegyző a
vármegye alispáni hivatalának folyó évi 9421. számú
rendeletével az utadó behajtása körül tanúsított tevé-
kenységéért 20 frtnyi jutalomban részesített.

Miniszteri elismerés. A m. kir. pénzügy-
miniszter Bikár György déronyai községi jegyzőnek a
közadók behajtása körül teljesített sikeres működéséért
elismerését fejezte ki.

ismerős hang tli meg a fülét s inasa nyomban Lascour
urat jelenti be. Lascour nem várta be az engedélyt, ha-
nem az inas után rögtön belépett s egy rövid „jó nap-
ot!”-tal így szól:

— Uram, madame Mervillenél voltam oly sze-
renes, hogy önrel találkoztam; most pedig szolgálata-
mat ajánlom fel önnek.

— Szolgálatot?
— Jól tudom, uram, hogy ön gyáva, és...
— Mit jelentsen ez? kiáltott Savigny elképedve,
ön elfelejti, hogy...

— Tudom, hogy mit akar mondani, felel nyugod-
tan a hirlapíró, és még többet is, hogy most is fél, de
nem is azért jöttem, hogy önt megsértsem; csak azt
akarom megmondani, hogy... hogy én épen oly gyáva
vagyok, mint ön. Erti?

— Egy cseppet sem.

— Majd meg fogja érteni. Engedje meg, kérem,
hogy az ermenovillei pavillonban történetekre emlékez-
tessem.

Alig pár napja, hogy ott az egyik férfi felpofozta
a másikat, és ez a helyett, hogy elégtételt követelt volna,
zsebre vágta a pofont. A felpofozott férfi — ön!

Savigny halálra sápadt, arcát kezébe temetve
könyörgött:

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

— Kégyelem! kiméljen meg!

— Ne féljen! nem azért jöttem, hogy e szegényt
ujból emlékeztetném idézem, másért. Egészen másért.
Véletlenül s észrevétlenül voltam az egész ese-
ménynek. Tegnap, miután ön eltávozott Mervillené szal-
onjából, elbeszéltem az esetet és mátkájának szemébe
mondtam, hogy az a férfi, a kit felpofoztak, nem más,
mint — ön. Ekkor Merville kisasszony kerekén kijelen-
tette, hogy nem megy egy oly férfihez nőül, ki egy ily
mély sértést zsebre vág. Tudja-e, uram, mért tettem ezt?
... Azért, hogy önt rákényszeritem tervem elfogadá-
sára! Egy terv, mely oly egyszerű és oly szenális, hogy
mindkettőnket kisegít mindazon bajból, melybe gyáva-
ságnak jutott és juthat.

— Nem értem...

Az ügyvédi kamara ülése. A szabaddai
ügyvédi kamara folyó évi rendes közgyűlését, melynek
tárgyai az 1874. évi 34. t. c. 21. § a 4., 5. és 7. pont-
jában előírtak és a netán beterjesztendő indítványok
lesznek, — f. e. május hó 24-ik napján d. e. 10 óra-
kor tartja meg. A közgyűlés helyiségeül a szabaddai
takarékpénztár és népbank terme engedtetett át.

Esküvő. Vujevich Lajos zombori járási szolga-
bíró folyó hó 18-án, szombaton esküdött örök hűséget
Raisz Ilonka kisasszonynak, Raisz Lajos takarékpénztári
könyvelő leányának. Tanuk voltak a menyasszony ré-
széről Nyers Lajos kuriai bíró, a vőlegény részéről Oláh
József földbirtokos. A polgári házasságkötés dr. Matzitz
Pál helyettes anyakönyvezető előtt történt; egyháziilag
Fejér Gyula apát-plébános áldotta meg az ifjú párt.

Közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvény-
hatósági bizottsága 1896. évi április hó 22-én a város-
háza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgy-
sorozat: 1. Az ezredéves ünneplés ügyében kiküldött
bizottság javaslata. 2. A villamos közvilágítás ügyében
kiküldött bizottság előterjesztése. 3. A gazdasági és
pénzügyi bizottság javaslata a város területén átvonuló
Bács-Bodrogh vármegyei műtak fentartásához leendő
hozzjárulás tárgyában. 4. Ugyanannak jelentése a tavak
és mocsarak berbeadása tárgyában. 5. Ugyanannak je-
lentése a kolluthi ut mentén fekvő 2 hold földnek 4
évre leendő berbeadása tárgyában. 6. Ugyanannak ja-
vaslata a színházi szállodának további berbeadása tár-
gyában. 7. Ugyanannak javaslata a Falcione Gusztáv
által birtokbéli jogok további berbeadása tárgyában.

Jegyzői szigorlatok. Tegnapi volt a jegyzői
szigorlatok írásbeli része, ma lesz a szóbeli. A 16 je-
lentző közül 15-en jelentek meg a vizsgálatokon.

Városi ügyek. Zombor szab. kir. város gazda-
sági és pénzügyi bizottsága a napokban ülést tartott.
Az e hó 22-ére hirdetett rendkívüli közgyűlés tárgyai
voltak napirenden. Két városi bérléssel foglalkozott első-
sorban a bizottság. Az Elefant-szálló bérléte lejár és
Horvátovits kéri, hogy újabb hat évre meghosszabbít-
tassék. Eddig 1746 frt évi bért fizetett, s a bizottság
javasolja a közgyűlésnek, hogy 2000 frt évi bér mellett
— az árverés mellőzésével — adassék Horvátovitsnak.
— A másik bérlétegy a Falcione Gyula-féle ösztöndíj-
alapítványi háznak azon helyiségei, amelyeket most
Falcione Gusztáv bérel. Ezeket Falcione Gusztáv
eddig évi 1040 frt bért fizetett s most hajlandó
100 frttal többet fizetni. A bizottság javaslata hozza a
közgyűlésnek, hogy 1200 frt évi bérrel ezen üzlethelyi-
ségekre továbbra is Falcione Gusztávnak adassék és ár-
verés itt se tartassék. — Tárgyalták ismét a milleniumi
ügyet is. A zombori ünnepnek mult számunkban közölt
programját a bizottság egész terjedelmében magáévá
tette. Ismét fölmerült itt is az az indítvány, hogy a
városi tisztviselőknél, mint az több törvényhatóságnál
történik, június hóra dupla fizetés folyósíttassék. Hosz-
szabb vita után, melyben azt is hangoztatták, hogy a
néptanítók is részesítendők ilyen milleniumi örömben, az
ügyet megint levették a napirendről.

Trischler Károly munkái. Örömmel hoz-
zuk a közönségnek tudomására, hogy Trischler Károly
(Don Carlos), lapunknak munkatársa két kötetben ki-
adja eddig megjelent irodalmi munkáit. Egyik kötet ver-
seket, a másik pedig szépirodalmi és publicisztikai dol-
gozatokat foglal magában. Előre is felhívjuk a kö-
zönség figyelmét a két kötetre, a melyeknek megjelenése
vármegyei irodalmi életében valóságos eszményt képez.
Trischler Károly immár 16 éve szántja az irodalom
mezéjét, lapunknak is 16 éve szorgalmas, egyik leg-
kiválóbb munkatársa. — Versei és szépirodalmi egyéb
munkái sürűn láttak napvilágot a fővárosi szépirodalmi
lapokban; nem egy dícséretet és pályadíjat is nyert.
Don Carlos t vármegyei közönsége igen jól ismeri;
nevével mindig találkozunk s cikkei, ver-eit a leg-
nagyobb élvezettel és gyönyörrel olvassuk. Bácsmegeye
irodalmi életének ő egyik blszkesége, legerősebb oszlópa
és támasza, — kiváló munkássága folytán — méltán
foglalhat helyet az ország írói gárdájában.

Közgyűlés. A gazdasági egyesület f. évi április
hó 26-án (vasárnap) Zomborban, a vármegye székháza-
nak kistermében, délelőtt 10 órakor rendes évi közgyű-
lést tart, melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívotnak.
Zombor, 1896. évi április hó 15-én. Schmausz Endre e.
elnök. Halász Gyula e. titkár. — Tárgysorozat: 1. Tit-
kári jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. Számvizsgáló bizott-
ság jelentése. 4. Költségvetés bemutatása 1896-ik évre.
5. Munkatervezet 1896-ik évre. 6. Az alapszabályok 5-ik
1) pontja értelmében a megüresült igazgató választmányi
helyek betöltése.

Sajtóper. Tegnapi volt a szegedi esküdtszék
előtt annak a sajtópernek a tárgyalása, amelyet dr.
Molnár Gyula ügyvéd, a „Z. és V.” szerkesztője indít-
ott a „Zombori Hirlap”, illetve Vargay Ferenc zombori
ügyvéd ellen a „Z. H.”-ban megjelent támadó cikkek
miatt. A feljelentő rágalmazás és becsület sértés miatt
kérte Vargayt vétkesnek kimondani és megbüntetni. A
sajtóbírószék az esküdtek verditje alapján Vargay Fe-
rencet felmentette s dr. Molnár Gyulát a költségekben
elmarasztalta.

Pályázat. Pályázat van hirdetve a zombori kir.
törvényszéknek irnoki, a kulai kir. adóhivatalnál pedig
pénztárosi állásra.

A művészestély jövedelme. A szabaddai
játékonyestély művészestély összes jövedelme 922 frt 40
kr. Ebből a tiszta jövedelem 379 frt 13 kr, amely összeg
a már jelzett játékonyestélyra fordítatik.

Milleniumi fák Zomborban. Ilyenek is
vannak már. A Szt. Háromság téren a Szt. Háromság
szobra köré 6 drb hársfát ültettek. Azt mondják, hogy
ezek a sokat emlegetett milleniumi fák lesznek.

Ezüst menyegző. Zambauer Ágoston, újvidéki
főgimnáziumi tanár és az „Ujvidék” szerkesztője és
neje szül. Wenzel Emma f. hó 17-én tartották meg
szűkebb családi és baráti körben ezüst menyegzőjüket.

Ügyvéd Tamerinben. Kármán Sándor köz-
és váltó-ügyvéd Tamerinben ügyvédi irodát nyitott.

Milleniumi fák. Ujvidéken az ottani főim-
názium ifjusága a millenium emlékére a gimnázium
udvarára fákat ültetett. A fák elültetése ünnepélyesen
ment végbe. Az ifjuság a „Hymnusz”-t és a „Szózat”-ot
énekelte el, Várossy Tivadar igazgató pedig buzdító be-
szédet tartott.

Hangverseny. A cservenkai dalárda folyó hó
23-án a kaszinó helyiségeiben saját pénztára javára
tánccsalakkal összekötött zártkörű hangversenyt rendez.

Mozgalom a volt csajkáskerületben.

Az újvidék-titell-öbesei vasút kiépítése ügyében f. hó
16-án Kovil-Szt. Ivánon nagy érdeklődés mellett közös
értekezlet tartott, melyen a csajkás-kerületi községekben
kívül O-Becse is képviseltette magát. Ezen értekezleten
a községi képviselők behatóan tárgyalva azon közérdeket,
melyet rájuk nézve az összes csajkás-kerületi közsé-
geket felkaroló s e napokban közigazgatásilag bejárt
vasuti projektum, t. i. a fennemlített vasút kiépítése
képez, azon meggyőződésre jutottak, hogy e vidékre
csak az említett vasutvonal tekinthető igazán közérde-
kűnek. Hogy pedig ezen vonal megvalósulásához minden
tőlük telhető eszközzel hozzájáruljanak, egyhangulag
elhatározták, miszerint az illető hatóságok pártfogása
közvetlenül kikérik, mely célból egy négy tagú, Szemző
főszolgabíró, dr. Kreszties takarékpénztári igazgató, Vu-
csetich ügyvéd s Szaihel jegyző urakkól álló bizottság
megy a napokban a titeli orsz. képviselőház, a megyei
főispán és alispánhoz, valamint a kereskedelemügyi mi-
niszterhez, hogy az említett, a volt csajkás-kerület lét-
érdekét melyen érintő, annak javát és felvirágzását
előző vasút megvalósítása ügyében a magas kormány
és anyamegyénk leghatározottabb támogatása kéressék ki.

Milleniumi fák. Hódásgh község képviselő-
testülete elhatározta, hogy az ezredéves jubileum em-
lékére 600 fát ültet el. A határozatot nyomban tett követe
s a 600 fa immár el van ültetve a templom körüli téren
és a vasuti perronon. A fák elültetésénél nagy buzgóságot
fejtett ki a község derék jegyzője Szendy István, ki
ugyszólván mindvégig fát sajátkezűleg ültetett el.

Kaszinó Déronyán. Déronyán egy polgári
kaszinót alakítottak.

Házbér- és házadó. Zombor szab. kir. va-
ros tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy az 1896. évi
házbér és házadó kivetési lajstrom az 1883. évi 44. t.
c. 16. § a értelmében 8 egymásután következő napon át
vagyis 1896. évi április hó 19-től bezárólag április hó
28-ig betekinthező végett a városi adóügyi osztályánál
közszemlére kitétetik azon figyelemzettel, hogy a
netáni felszólamlások és pedig: a) azon adózók által,
kik a kivetési lajstromban tárgyalat adómentel már a
mult évben voltak megróva, a lajstrom kitételének nap-
ját; b) azon adózók által pedig, kik a kivetési lajstrom-
ban megállapított adóval ében első ízben rovatnak
meg, adótartozásuknak az adókönnyveskésbe történt be-
jegyzését követő 15 nap alatt a város polgármesterénél
előterjeszthetik. A benyújtott felszólamlások a m. kir.
pénzügyigazgatóságokhoz beküldendő lévén, utóbbi azokat
a városi közigazgatási bizottságnak mint felelőviteli ható-
ságnak előterjeszténi kötelek. Végül megjegyeztük, hogy
elkésetten beadott felszólamlások figyelembe vételni nem
fognak.

Parabuty és a millenium. Parabutyról írják:
„Parabuty község előjárósága a képviselőtestülettel egye-
temben dícsérendő egyetértéssel elhatározta, miszerint
Magyarország ezereves fennállásának emlékére, a többek
között díszfák ültetésével fogja megörökíteni. A határo-
zatot f. hó 18. tett követte, a mikor is reggel 9 órakor
három mozsárlövés jelezte az ünnepély kezdetét. Az elő-
járóság, a róm. kath. iskolaszék elnöke, az egész tanuló
ifjuság és nagyszámú közönség a templom tere vonult,
hol Bauer György, az iskolaszék elnöke által kezelt
szellemben tartott szép beszéd után, a tanuló gyermek-
sereg nemzeti színű szalaggal feldíszített asó-kapával
hozzáfogott, — természetesen kellő assistentia mellett.
— az ugyanolyan szalaggal felbokrétázott gesztenye,
platan és hársfák ültetéséhez, befásítva az egész tem-
plom teret és a község háza környékét, a jövendő időkre
egész parkot létesítve.”

Berbeadás. Zombor város tanácsa részéről köz-
hírré tétetik, miszerint a városháza alatt levő 2, 3, 7,
8 és 10. számú bonthelyiségek 6 egymást követő évre,
vagyis 1896. évi november hó 1-től bezárólag 1902. évi
október hó 31-ig terjedő időtartamra folyó 1896. évi
április hó 28-án reggeli 9 órakor a városháza tanács-
termében nyilvános árverés útján berbeadtak. A fel-
tételék a hivatalos órák alatt a városi számvivőségnek
betekinthezők.

Millenium Déronyán. Déronya községe a
millenium megörökítésére két új iskolát és tanítói lakot
épített 9000 frt értékben; ezenkívül a község főutcáját
befásítja és sétateret létesít.

Fiatl Papakoszták. Ó Becséről írják: Három
tagu betörő bandát csipelt el Schumacher Rudolf gőzmalom
tulajdonos, éppen akkor, mikor a fiatal gonoszok a lisztes
boltba akartak behatolni alkulesokkal. Schumacher már
régóta vette észre, hogy a liszt üzlete nem jövedelmez oly
arányban, mint szokott, de a gyanuja csak az utóbbi időben
irányult saját alkalmozottjaira. Es nem is csalódt.
Szombaton este, hogy az illetőket félre vezesse, család-
jával a mulatságra készült és együtt el is indultak, de ő
észrevétlenül visszamaradt a folyosón és lesbe állt.
Ugy 11 óra tájon csakugyan eljöttek is a fiatal Papa-
koszták és alkulesokkal, meg szerszámokkal behatoltak a
lisztes boltba s ott az apró pénzes fiókot is felzárni ké-
szültek, mikor Schumacher rájuk tört. A megrémült
fiókók futásnak eredtek, de mikor főnökük rájuk ismert,
sőt bizonyosággal egyiknek kalapja is ott maradt. Az ér-
tesített rendőrség elfogta a bűnösöket Topolyák (Ödön,
Tóth Pál és Dózsa Antal lakatos inasok személyében, a
kik Schumacher-nál voltak alkalmazásban és így a járást
jól ismerték. A rendőrség előtt azután be is vallották,
hogy mint hatoltak be az ablakon, meg az ajtón és
hogy már december hó eleje óta üzük mesterségüket,
minden alkalommal 5—15 frtot emelve ki, hogy észre
ne vegyék. Előmutatták azon szerszámkaikat is, a mivel
az ablak vasait nyitották ki, meg amivel az ajtó kap-
csát emelték fel. A lopott pénz több száza meg, nagy
részt eldobózták gyanus lebujsukban, más részén rubát.
Ékszer vásároltak, a mit Tóth szüleinél tartogattak.
Motozás alkalmával Dózsa Antalnál apróbb tárgyakon
kívül még 34 frt készpénzt találtak. Topolyáknál arany-
óra, lánc, gyűrű, forgó pisztoly, 21 frt készpénz stb.
apróság volt. Tóthnál találtak ezüst-órát, 2 gyűrűt, pisz-
tolyt stb. ruhaneműt. Mindezt a lopott pénzen vették.
A rendőrség a fiatal betörőket átadta még másnap a
járásbírósnak, a hol a vizsgálat folyik.

Pénzhamisító. Béregből írják: Grosser Lajos
béregi jegyző tapintatos és erőyes eljárása következtében
kiderítette, hogy Schlotter János béregi 18 éves kö-
műves-inas 2 filléresket higanynyal bemázolva 10
filléresnek gyanánt forgalomba hozott és azokat az itteni
boltokban értékesítette is. Minek következtében a tettes
letartóztatott és a bajai járásbírósnak átadatott.

közö-
Legile-
hogy-
közö-
birtok-
szintén
nélküli
Kis-Sz-

lasi ga-
kiastás-
hogy a-
elvivés-
előtt pe-
nem li-
nek s a

Sz-
torkolat-
egy leg-
napra n-
kézfjeit

E-
hidi tar-
szegedi-
ben elít-
lást re-
Sztanko-
esküdték-
ság más-
a 21 éve

lazító-
nyugodó-
H-

minden-
minden-
rek oly-
találnak-
It törté-
támadt s-
késell m-
karján.

fajdalmai-
ur az adó-
szuraspó-
megszúrta-
ment. A-
intézte a-
szurással-
felé band-
sával, ki-
szólalkozá-

szurta s e-
a rendőrsé-
eseteket a-
nem esek-
Bet-

követtek e-
tőcs bolta-
bolti cikke-
esendősé-
nyomozás-
György-
mácz hol j-
joros igaz-
a zentai tá-

Ves-
lakoson a-
ságot ves-
megverésé-
szédaí jele-
len ember-

Ves-
napokban t-
Bet-

között ism-
számú háza-
akart, mil-
vendéget el-

Szer-
társai gőzn-
szerszámka-
tőszij elk-
vizsgálat s-
lasztás serk-
oka a bekö-

M-
Bud-

alatt a Fran-
kesztése mel-
székesfőváro-
keszfőváros n-
Budapest t-
szetés, esin-
valik és táje-
budapesti las-
szolgál. Ára-
története. —

egyleteinek, i-
lomainak, ny-
zéke. — Bud-
zéke oly mód-
az érintkezé-
és kiránduló-
berkoesik, tar-
helyi érdekű
szabásait. —

kedők stb. a-
ünnepeivel.

A kizsállási uradalom eladására vonatkozó birtokot illetőleg vettük a következő sorokat: Legilletékesebb helyről vett értesítés folytán kijelentem, hogy a kizsállási birtok eladási tárgyalására vonatkozó, a „Bácska“ által is közölt hír, mely egyébként a birtok kiterjedésére, valamint a művelési ágakra nézve szintén teljesen téves adatokat tartalmaz, minden alapot nélkülöz. Teljes tisztelettel uradalmi jószág-felügyelőség Kis-Szálláson. Weiszmaier Mihály.

Kiástak a házfalát. Diczkov Milos adai szállási gazdának a minap ismeretlen tettesek a háza falát kiásták s onnan 20 drb tyukot el is vittek. Ugy látszik, hogy az illetők csak szorultságból fanyalodtak a tyukok elvívására, miután ott bent mást nem találtak s az ajtó előtt pedig feküdtek ketten is s így tovább manipulálni nem bírtak. A rendőrség bottal liti a nyomát a tetteseknek s a vizsgálatot a legszelesebb körben megindította.

Szerencsétlenség. O-Becsen a Ferenc-esatorna torkolatánál épülő zsilip munkálatoknál a múlt héten egy legénynek zúnta össze ujjait az óriás kalapács, pár napra reá egy munkás embernek morzsolta ismét szét kezéjét.

Elítelt szerb lázító. Sztankov Vladislav basahidi tanítót a Zasztavába írt lázító szerb cikkeiért a szegedi esküdtszék januárban a vádlott jelen nem léteben elítélte. Az ítéletet a kuria feloldotta és új tárgyalást rendelt el. Az új tárgyalás folyó hó 17-én volt. Sztankovot esendőrköz vezették az esküdtszék elé. Az esküdttek verdiktje egyhangulag marasztaló volt. A bíróság másfél évi államfogházra s 500 frt pénzbírságra ítélte a 21 éves vádlottat, a ki még védekezése alkalmával is lázító beszédet mondott. A vádlott az ítéletben megnyugodott s fogságát azonnal megkezdte.

Késlelések. Adáról írják: Ha már a vendégeket minden korszmából szétzavarják a rendőrök, akkor mindenki, de különösen a mulatni nagyon szerető emberek oly helyet iparkodnak keresni, ahol még világot találjanak. Ilyen hely az u. n. „fitylós“ depó helyiség. Itt történt, hogy szombaton a vendégek közt veszekedés támadt s községünk egy ismert jómulató fiatal tagja késsel megszúrta egy földmives iskolai növendéket a karján. S mikor már amaz karját leeresztve a szúrás fájdalmaitól elővére a székbe hanyatlott, a tisztelt késelő ur az áldozat szeméi előtt a kinyitott bicskával holmi szúráspróbákat produkált. Ugyancsak szombaton este megszúrták Fehér Danit is, ki hazulról a csizmadiahoz ment. A tettes Száz Imre fiatal legényke, ki boszúból intézte a támadást Fehér ellen. A barmadik is bicskaszurással történt. Ugyanis Drágin Miló szombaton 8 óra felé bandukolt hazafelé, amikor találkozott egy haragosával, kit Szimlyanszki Milvojnok neveznek. Összeszólalkozás után Drágin Szimlyanszki bicskájával megszúrta s elszaladt a tett elkövetése után. Ideje volna, ha a rendőrség ilyen esetekben szigorúan föllépne s az eseteket az illetékes hatóságnál bejelentené, mert ha így nem eszelecszik, akkor a bicskázás napirenden lesz.

Betöréses lopás. Zentán betörést és lopást követtek el még a múlt heteken Szremacz Vaszó szatócs boltjában. Fölfeszítették a padlót és különféle bolti cikkeket emeltek el 162 frt 50 kr értékben. A csendőrség azóta folyton nyomozott s a napokban a nyomozás eredményre vezetett, amennyiben Majoros Györgynél több olyan tárgyat találtak, melyek Szremacz boltjába valók s melyek mikénti szerzését Majoros igazolni nem tudja. A gyanus embert bekísérték a zentai járásbírószághoz.

Veszélyes elmebeteg. Juhász András zentai lakoson a téboly oly mérvben tört ki, hogy a közbiztonságot veszélyeztette. A hozzá közeledőket leszurással, megveréssel fenyegette, gyújtogatni akarta stb. Szomszédai jelentést tettek a hatóságnál, mely a szerencsétlen ember megfigyelését elrendelte.

Vesztett eb. Uj-Szivacon egy vesztett kutya a napokban megmarta kezén Völlweiter Katalint.

Betörés. Ujvidéken e hó 16-án éjjeli 1—2 óra között ismeretlen tettes Ruzsics Tósnak orosz utca 5. számú házában vályogfalat alásta, s már épen bebatolni akart, mikor a házi gazda fegyvert ragadott s a bivatlan vendéget elriasztotta.

Szerencsétlenség. Zentán Vartus Alajos és társai gőzmalomban Bruza János napszámos f. hó 11-én szerszámköszörléssel foglalkozott, amidőn a nagy hajtósij elkapta és karját eltörtte. A nyomban megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen esetenél mulasztás senkit nem terhel, az illető vigyázatlansága volt oka a bekövetkezett bajnak.

Művészet és irodalom.

Budapest tájékoztató kézikönyve cím alatt a Franklin-társulat kiadásában Janszky Adolf szerkesztése mellett az ezredéves kiállítás alkalmából egy székesfővárosi kalauz és emlékkönyv jelent meg, a székesfőváros nevezetességeit ábrázoló 40-nél több képpel, Budapest térképével és a kiállítás tervrajzával. Eme tetszetős, esinos kiállítású könyv bármely szalon díszére válik és tájékoztató dus tartalmazó fogva vidéki és budapesti lakosnak egyaránt nélkülözhetetlen zsebkönyvvil szolgál. Ára köve 60 kr. A könyv tartalma: Budapest története. — Budapest összes hatóságainak, intézeteinek, egyleteinek, iskoláinak, színházainak, szobrainak, templomainak, nyilvános épületeinek stb. betűsorrendes jegyzéke. — Budapest utcáinak, utainak és tereinek jegyzéke oly módon, hogy azok kezdete és vége, a házszám az érintkezési pontokat adja meg. — Budapest környéke és kiránduló helyei. — A közlekedési vállalatok, mint bérkocsik, tarsaskocsik, villamos- és lóvasut, gőzbajók, helyi érdekű vasutak, közszolgák, viteldij, illetve díj-szabásait. — Orvostanárok, gyárosok, iparosok és kereskedők stb. címjegyzéke. — Magyarország ezredéves ünnepélyének és a kiállításnak részletes programja. — A kiállítás megnyitása. — A kiállítás látogatására vonatkozó szabályzatok. — Belépő-jegyek árai. — Emlékművek és közintézetek felavatásának programja. — Az eddig május 2-től október hó végéig kiállításba helyezett ünnepélyek felsorolása. — Társadalmi ünnepélyek napjainak megnevezése, mint: torna, athleta, kerékpár, vívó, regatta, uszó- és löversenyek, továbbá zene- és dalművészeti előadások. — Kongresszusok. — Látványosságok. — Vasuti menetidjkevezmények. — Lakás-iroda szabályai. — Tömeges, olcsó szállások: 32 és 50 kros szállások, 70 kros szobák. — Utazási és ellátási vállalatok szállodái. — A kiállításra vonatkozó egyéb intézkedések és rendeletek, melyek a közönség érdekeivel

kapcsolatban vannak. — Kedvezményjegyek, melyeknek az átszolgáltatás mellett a tulajdonos 4—33% engedményben részesül.

A „Vasárnapi Ujság“ április 19-iki száma 28 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: „Hold-hazy János“ (arcképpel). Thewrewk Istvántól. — „Az Adrián“. Kéltmény Széchy Károlytól. — Regénytár: „Zudorék“. Regény. Irta Gyarmathy Zsigáné (Neogrady Antal rajzaival). — „Senki fia“. Regény Verne Gyulától (az eredeti francia kiadás illusztrációival). — „Győri Mike“. Rajz a régi diákéletből. Irta dr. Závory Sándor. — Az egyiptomi nőkről (15 képpel, eredeti egyiptomi fényképek után). Dr. Kőrösi Lászlótól. — „Az országos magyar iskolaegyesület“. — „Andrássy érme“ (Képekkel.) — „A századvégi leányok“ (a Nemzeti Színház újdonsága) Szűry Dénestől. — A tavaszi divatról (divatképpel). — „Veres Pálné“ (képekkel) Mikszáth Kálmántól. — Az ezredéves kiállítás (képekkel Morelli Gusztáv tanár metszetei után). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Újdonságok“ kal együtt 3 forint. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. Budapest, IV., egyetem u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

CSARNOK. Uj-Szivac életéből.

Nem azért írok Uj Szivac életéből egy kis epizódot, mintha itt a nap háttal kelne fel és hátán nyugodnék le, vagy mintha itt az emberek ennék a szénát és a marhák a szalmát.

Azért sem fogom a tollat a kezembe, mivel engem a falu népe új szürke ruhában annyira megcsodált, hogy sokszor zavarba jöttem, hogy hátha valami kis tükör-féle támadt nadrágon, mely alsóruhám képét mutatja be.

De sehoh semmi kiáltó rés. S mégis úgy néztek, hogy végül is azt kellett hinnem, hogy ujkapu vagyok.

Később tudtam csak meg, hogy nadrágom bő volta keltett közfigyelmet.

Azóta kénytelen vagyok batákaimhoz simuló pepita nadrágot viselni.

Alig telepedtem le új helyemen, amikor is egy délutánon beállt hozzám egy sógor és tiszteletteljesen beinvítal a holnap esti „Handstreh“-re.

Fogalmam se volt, hogy mi Isten csodája lehet ez a Handstreh. Annyit sejtettem, hogy valami balpapríkás-féle s azt is onnét, mivel a sógor bort emlegetett.

Persze készséggel megígertem, hogy elmegyek. Másnap megkérdeztem a falu pennájától, hogy mi fan terem az a Handstreh?

Eljegyzés. Hát nem balpapríkás? Nem.

Megköszöntem a szives felvilágosítást s a csodabogarakról vezetett szótáramban megjegyeztem, hogy Handstreh-eljegyzéssel, eljegyzés pedig nem egyenlő a halpapríkással.

Este felöltöttem fekete ruhám, fehér nyakkendőt tettem, megfésülködtem és betanultam vadonat új német nyelven egy kis felköszöntőt.

Beállítottam az illető házba, hol már az eljegyzési népség együtt volt. Szokás szerint gratuláltam az ifju párnak és az örömszülőknek.

Volt amulás és bálulás. Ők még ilyet sosem ettek s nem tudták, hogy jó kívánataimat hová tegyék, a menyasszony köténytét rágta s fél szemmel nézett rám, a vőlegény bajuszát szerette volna rágni, de még nem volt neki, az örömszülők hol engem, hol az ifju párt nézték s azután kezembe nyomtak egy vörösborral telített palackot s azt mondták: xundheit.

A borral tudtam, hogy mitévő leszek, csak a palackal nem tudtam még elbánni, pohár pedig nem volt az egész szobában s így a tejfőlös száju sógorokkal egy palackból kellett innom. Én az ifju párra mondtam: xundheit.

Mosonóm még most is panaszkodik, hogy azokat az átkos vörösbor-foltokat, még most sem tudja kimosni. Ej de mi egy vástot mosonóm keservei egy uj-szivaci Handstreh örömeibez?

Vacsorához ültünk. Nekem kijutott a szerencséből, a menyasszony mellett kaptam helyet.

A második tál ételnél — ide még nem jutott el a fogás — felálltam s egy pillanatra szót kértem. Semmi figyelem. A bicska és az őrlómalom — mindenik sógor a sajátjával eszik — zavartalanul működik tovább.

Én makacsul ostromlom a gondviseit az ifju pár zavartalan boldogságáért s a sógorok csak egyre esznek és megint csak esznek. Elhangzik az én „eljen“ kiáltásom s nem talál viszbangra.

Igaz, hogyba figyeltek volna, sem értettek volna meg beszédemből egy kukkot sem, ép úgy nem, mint én a napokban az itt járt W. H. Eickelberg messze ismert hollandi festőművészt, mert a német a szó egy-negyedét, a holland a felét, az angol pedig a szó három-negyed részét harapja el s hogy a hollandus észre ne vegye, hogy én meg nem értem, a társalgás kezdetén akként konverzáltam vele, hogy amikor a társaság nevetett, én is nevettem velük, amikor pedig komolyan néztek, én is figyelő ábrázatot vágtam s így az a hollandus szentül meg volt győződve, hogy én értem a beszédét.

Csak később, ugy éjjel után kezdtem vele tisztán beszélni, hosszu láncot fűzve a „já“ és „nein“ mű láncszem szavakból.

Elmulik a vacsora s az én kedves sógoraim közül egyik sem iszik a boldog pár egészségére.

De máskép megy az a magyarokrál. Ha azoknál ültünk volna 7 órától 10 óráig, hány dikciót hallhattam volna.

A sógorok egyre ittak s nem mozdultak. Én is ittam s fűrdöttem a menyasszony hó sugariba, olyan volt mint egy főtt rák.

Néztem őket s találgattam, vajjon boldogok-e ezek? Végre is unni kezdtem a dolgot. Ördög és pokol! Hisz anyi tlés még egy marhát is levág!

Már magamon nem is csudálkoztam, csak az ifju páron, akik észak sarkcsillagként ültek helyeiken s Caesár sokkal okosabban teszi, ha az északi sarkcsillag

helyett szilárdóságának bizonyítására ezekre hivatkozik, legalább még most is élne s nem esett volna Cassius vasának áldozatául.

Mikor meghallottam a trombitások zenekarát, lágy bizsergés futott át ereimen. Örvendtem, hogy ütött a szabadulás órája.

Mily keserű csalódás! Elővett a nagyöröm anya — 89 éves — elővett az örömanya, elővett a menyasszony s táncoltattak, én a barmadik fordulónál le akartam hol egyiket, hol a másikat tenni, de biz azok nem eresztettek el, hanem a míg a trombitások fújták — hogy pukkadtak volna meg — addig én nekem is járni kellett.

Már itt ez a módi. Hatalmas isten, itt bizton el fogok pusztulni s még csak végrendeletet sem csinálhatok, pedig festői állású pepita nadrágot el szerettem volna testálni.

Tudom vagy a lábom, de egyik bizton megszokad: S azok a trombitások nem pukkadtak meg, hanem szakadatlanul fújják.

Egyszer még is egy kis szünetet tartottak, melyet arra használtam fel, hogy illa berek, nádak erek, meg nem állok lakásomig.

Nem is álltam meg előbb, amig szobaajtómhoz nem értem, itt rá jövök, hogy a kulcsom a szobaasszonyomnál van, aki a Handstrehben vigan járja a cappel polkát.

Mit tegyek? Itt künn nem maradhatok, mert reggelig végrendelet nélkül is megvesz az isten hidege, ha pedig visszamegyek, agyon táncoltatnak.

Visszamentem s táncoltam reggelig, azzal a melegítő gondolattal, hogy megírják majd rólam, hogyha kidülök a táncolók sorából s meghalok: „agyontáncolta magát, boldogul ment a más világra.“ En pedig majd onnét centről, vagy a föld mélyéből szelid visszhangként ráfogom felelni: érjen titeket is ily boldogság.

Trombitás.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

2593. szám.

kg. 1896.

Pályázati hirdetmény.

O-Kanizsa községhez tartozó Adorján és Kishegyes csoportosított külöskégekben, valamint a szállásokon rendszeresített egy-egy s így összesen 3 szülészni állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom pályázni szándékozókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **folyó évi április hó 30. napjáig** annál inkább nyujtsák be, mert a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak

Javadalmazás a közpénztárból évi s egyenkénti 100—100 frt.

A megválasztandó szülésznek kötelesek a szegényeknek ingyen segítyt nyujtani, míg a vagyonosabbaktól a szülési esetenl 1 frt, egyes látogatásért pedig 20 kr díjat szedhetnek.

Zentán, 1896. évi április hó 13-án.

Dr. Mikosevits Kanut,
főszolgabíró.

2—2

2991. szám.

kg. 1896.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye palánkai járás B-Bukin község állományába tartozó, leköszönés folytán évi 250 frt fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állás trült meg.

Pályázati kérvények **folyó évi április hó 25-ig** alulírott főszolgabíróhoz küldendők.

Pályázók kötelesek igazolni, hogy:

a) magyar honpolgárok,
b) védkötelezettségüknek megfeleltek, 24. élet-évtiket betöltötték, a 60-at el nem érték,
c) feddhetlen erkölcsűek és teljesen rovatlan elő-életűek,
d) írni, olvasni tudnak és a községben divó nyelvet szóban bírják.

Palánka, 1896. évi április hó 9-én.

Hipp Dezső,
főszolgabíró.

2—2

129. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbírószág 3795. számú végzése által dr. Grüner Samu zombori ügyvéd által képviselt Tóth és Anner bécsi cég javára Butter-Walter Antal és társai hódásági lakosok ellen 239 frt 39 kr hátralékos törse, ennek 1895. évi július hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 78 frt 66 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 992 frt 55 kr-ra becsült különféle rőfös- és vasárúkból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 815/1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Hódásághon alperesek üzletében leendő eszközzésére 1896. évi április hó 25-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107 § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásághon, 1896. évi március hó 27-én.

Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

